

М.А. Сухорольський, Н.М. Тимошенко, Л.П. Швець

Національний університет "Львівська політехніка",
вул. С. Бандери, 12, 79013, м. Львів, Україна

ДО ПОБУДОВИ СПРОЩЕНИХ МАТЕМАТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ ТЕОРІЇ ОБОЛОНОК

Побудова математичних моделей теорії оболонок ґрунтується на формулюванні в межах загальнішої теорії деформування тонкостінного пружного тіла (зокрема, просторової теорії пружності) крайових задач з малими параметрами і наближенні шуканих величин послідовностями частинних сум рядів за однією з координат або за малими параметрами. Одержана за цим способом система диференціальних рівнянь і умов складає відповідну спрощену математичну модель деформування тонкостінного пружного тіла.

В роботі, ґрунтуючись на класичній математичній моделі згину пластинки розглянуто схему побудови спрощеної математичної моделі згину пластинки з використанням наближення невідомих функцій послідовностями часткових сум рядів за малим параметром, що відповідає гіпотезі малості нормальних жорстких поворотів.

За вихідну приймаємо математичну модель Тимошенка згину трансверсально-ізотропної пластинки [1]:

рівняння рівноваги

$$\partial M_{i1}/\partial x_1 + \partial M_{i2}/\partial x_2 - Q_i = -m_i, \quad \partial Q_1/\partial x_1 + \partial Q_2/\partial x_2 = -q, \quad (1)$$

фізичні рівняння

$$M_{ii} = D(\partial \gamma_i/\partial x_i + \nu \partial \gamma_j/\partial x_j), \quad Q_i = \Lambda(\gamma_i + \partial w/\partial x_i), \quad (2)$$

$$M_{ij} = D(1-\nu)/2(\partial \gamma_i/\partial x_j + \partial \gamma_j/\partial x_i) \quad (i, j = 1, 2, i \neq j). \quad (3)$$

Характерними при згині пластинки (поперечними силами) є малі жорсткі повороти (відносно нормалі до пластинки) в порівнянні з іншими деформаціями, $2\omega_3 = \partial \gamma_2/\partial x_1 - \partial \gamma_1/\partial x_2$, тобто, крайова задача (1), (2), (3) при відповідних граничних умовах містить неявно малий параметр.

Реалізуємо гіпотезу про нехтовну малість нормальних жорстких поворотів. Спочатку, вводячи у рівняння (3) і, відповідно, крайову задачу малий параметр $\alpha = 2/[D(1-\nu)]$, а також функції H_{ij} (реакції на жорсткий поворот), запишемо ці рівняння у вигляді:

$$M_{ij} = D(1-\nu)\partial \gamma_i/\partial x_j + H_{ij}, \quad H_{21} = -H_{12}, \quad \alpha H_{12} = \partial \gamma_2/\partial x_1 - \partial \gamma_1/\partial x_2. \quad (4)$$

Потім, апроксимуючи шукані величини крайової задачі з малим параметром послідовностями часткових сум рядів за цим параметром, одержимо спрощені математичні моделі деформування пластинки. Відповідна вироджена система рівнянь при $\alpha=0$ також є спрощеною математичною моделлю деформування пластинки з відсутніми нормальними жорсткими поворотами. При цьому останнє рівняння (4) запишеться у вигляді $\partial \gamma_2/\partial x_1 - \partial \gamma_1/\partial x_2 = 0$. Задовольнимо його, прийнявши $\gamma_i = -\partial \gamma/\partial x_i$. Тоді система рівнянь (1)–(4) зведеться до таких ключових рівнянь

$$D\Delta\Delta\gamma = q + \partial m_1/\partial x_1 + \partial m_2/\partial x_2, \quad \Lambda\Delta(\gamma - w) = q. \quad (5)$$

Для побудови розв'язків крайових задач, сформульованих для рівнянь (5) ефективно можна використати математичний апарат теорії аналітичних функцій.

1. Пелех Б.Л. Концентрация напряжений около отверстий при изгибе трансверсально-изотропных пластин. – К.: Наук. думка, 1977. -182 с.